

Պատրիարք	1.000	Հայոց
Խաչ	300	»
Որթու շամբ	1.250	»
Խոնան	350	»
Ուղարկ	350	»
Խեցք - Օքնան	300	»
Խաչքան	1.000	»
Խասաց	200	»
Որպարհաւ	700	»
Խոռըն	350	»
Ուղարկաւ տաղ	200	»
Առինիս	1.000	»
Քւանաթէնէնէւ	350	»
Քիթէնէթ	200	»

2. Պորտէ Ալեք- թաղւիլիկ ժողովադատութէ:
պր. Կ. Յ. Պատմանձեանի մէկ նամակէն կը քա-
ղենք Տևեւեալ աեղեգոթիւնները: Պարսիկ
Montagne Ste.-Geneviève բլույն վրայ կայ Հա-
մանուն մատենագարան մը: որ Հարստութեան
կողմանէ Bibliothèque nationaleէն եւսու երկ-
րորդն է: Անկ 3408 ձեռագիր, լատիններէն,
յունարէն, գաղցերէն եւն: Մատենագարանի
ցոցակին մէջ կը յիշուի նաև երկր Հայ հո-
յեւն ձեռագիր (Նորմիւ 1888, 2588 և 3403):
Սակայն ասոնցն եւ ոչ մէկը Հայերէն ձեռա-
գիր է: 1888 ձեռագիրը Tavernierի հայո
Համազարչ հորոթիւնն, որ ծէ գարուն քանի
մ'անգամ տպուած է, քանի մը գլխոյն ընդօրի-
նակութիւնն է: Թ. 2588 ձեռագիրն է 1708ին
Պարիս տպուած գաղզ. Սալմոն մին է, որուն
իբրաքանչեւր իջն դիմաց զատ թօղթոյ վրայ ընդ-
օրինակուած է 1672ին Մարտիկ լուսուած Հայ-
երէն Սալմոն: Իսկ Թ. 3403 յունարէն եւ
արաբերէն ժամագիրը է, Կարծեօք ք. Զ. Պարէն:
Հենագիրն սկիզբը եւ վերջը գրուած է Horo-
logion Arabicō-Graecum ad vsum Christia-
norūm Armenorūm (Ժամակարգութիւնն արա-
բերէն-յունարէն ի պէս Քրիստոնէայ Հայոց).
Գրութիւն՝ Հայերը Համացող Եւրոպացուն մը:

3. Հայերն բաւարարդութեանէնք ուղիւցէն
վշտամարտութեան մասնաւթ ամերիկա-
ցի հայագէւա Օր Էլյաս Ս. Բ. գեղեցիկ հատոր
մը Հրատարակից հայ բանաստեղծութեան ան-
դիմիերէն ոռամասորդի վիրածած (տ. Թիգրէիս
ծածկը), Կիրածութեան մէջ (8 էջ) կ'աւանդէ
զայց պատմութեանն համառու մանակական
ինդիւններու տեսակիտուու բուն գործոցն մէջ
(142 էջ) կ'ան հետեւել բանաստեղծութիւնը.
1. Օթոսոս Դուրեան՝ 12 համ. 2. Մ. Նարբան-
ցւան՝ 2 համ. 3. Ազգեպ. Խորէն Նար-բէջ
Լուսնիւնան՝ 7 հ., 4. Մ. Պէջիկթաշչեան՝ 4 հ.,
5. Բ. Պատիկաննան՝ 14 հ. 6. Հ. Գ. Արիշան՝
8 հ.: 7. Խասն՝ 13 համ. որոնցմէ չօրուն անա-

նուն ևն, մատցեալք՝ Ա. Գր. Նարեկի, Ա. Կ. Շնորհալիք, Սայագ Նովա, Ձիվանի, Իսպիփի, Քոշարեան, Թէքըզան, Դոդդիսան և Տամատան: Երբեք Թաւելուած դրութ է Եղիշէի: Հայու Հանանց վրայ գրածն ի Պատմութեան Գործոցն սկիզբը կայ Առ. Պատմանեանի պատմէերը:

4. Գրէրիդիուլոյ հայ աբշանդբանին-նունքը: Պո. Խ. Քիւչիք. Ցովշաննիսեանի ի Մուսուն Հրատարակեց (ա. Նոր Հրատարակութիւնը): Գրիգ որոշպիլս քաղաքին (որ 1792 Հիմնարկուեցա Ռուսից Կատարինէ Կայսրուհայն Համար): Հայոց Եկեղեցեաց սպասներու և գերեզմանաքարերու հայերէն արձանագրութիւնները: Արձանագրութեանց Հնագոյնն է 1668էն և Նորագոյնը 1817էն:

5. Է. Տէցի: Քաջ Հայագէտ և Հայասէր Աւագացպեան Պագաւայի է. Տէցա Հրատարակց (ա. Նոր Հրատարակութիւնը), Երկու Կոտորգութարիկ բանաստեղծութիւններ, որոնց մին մեր ցաւերը կ'երգէ: Միայն 30 օր. ապագրուած է, և վաճառքի չէ:

6. Հայ Արշակունից ժամկ: J. Marquart ի
թերթիս "Zeitschrift der Deutschen Morgen-
ländischen Gesellschaft" (1895 տեր Գ. Եր.
628—672) "Իրանի պատմութեան եւ զցց-
ներու մասին նիթերու վըրնագրով Հմտալից
յօդուած մը Հրատարակեց, որ մեր ազգային
պատմութեան եւ հին ամտեան գրութեան հա-
ստա կարեւութիւնունի: Եւ զգեստու
(Վանն հրեական պատրզլ. Ե. 7; 4) կը մէշէ որ
չեւրիկանաց թագաւորը Կասպեան պահակը
(Դրունին) բացաւ, որով Սպաներ ի Մարտու եւ ի
Հայ յարձակեցան: Գուտշղմիդ կը կարծէ թէ
ըլլայ Ներքնէնիք պահակը. Խոկ Մոնղէն կ'ըն-
դունի ստուգութեամբ "Գուռն Ալշանաց, պա-
հնին Տփկիսի եւ Վագդիկակասի մէջուղ, Դա-
րիալի քովի Կակասեան անցրը: Արդ Մարգարու
յիշեալ շինիրկանք, բաւուր կը լուծէ պապէս"
"Դրանօն = վէր հայրենս, պարագ. Արքա-
թութը (յետին արաբ. چ. կոկ), Արք. Արքան (Սուլ-
ւ. Խոր. Աշխարհագր. Էջ 614) եւ արաբա-
ցած՝ Զան: Հար-ըւն: Խոկ Միհրդատ Միհի ար-
շաւանիրով առաջնին անգամ ծանօթացած թթոքը
= իմերէթ: Հին Հայերէն (Ե) Արք եղակի ձեւէ
յառաջ եկած է: — Կա նաեւ նոյն յօդուածին
մէջ Հայ Ալշակունեաց պատմութեան վըրաբե-
րեալ կարեւուր կոտոններ ու նոր մէկնութիւններ: